

In de rubriek De Aios portretteert Medisch Contact elke maand een aios die bijna klaar is met de specialistenopleiding.

Verzekeringsgeneeskunde is niet het specialisme dat geneeskundestudenten het meest ambiëren. Het staat niet bekend als flitsend of dynamisch en artsen kiezen er daardoor niet zo snel voor. Na mijn promotie werkte ik als anios op de afdeling Cardiologie. Maar ik vond de contacten met patiënten te kortstondig en oppervlakkig. Er was geen tijd om naar de complete mens te kijken, te vragen hoe het thuis gaat, wat er achter hun lichamelijke klachten aan psychosociale problematiek speelt.'

Doorprikken

'Als dokter wil je mensen beter maken. Maar als verzekeringsarts bij het UWV heb je meer een beoordelende en begeleidende rol. Die ommezwaai moet je echt willen maken. Het leek me geen moeilijk vak, maar het is uitdagender dan ik aanvankelijk dacht. Er zitten lastige kanten aan, vooral als het gaat om communicatie met cliënten. Wat doe je bijvoorbeeld als iemand zegt niet te kunnen bukken, terwijl dat eerder in de wachtkamer nog prima ging? Ik zie het belang van de cliënt om afgekeurd te blijven – meestal is dat een financieel belang. Maar ik zal daar toch doorheen moeten prikken. Vanuit de opleiding is er veel aandacht voor communicatie, dat is je instrument, en ik heb daar veel over geleerd.'

Noodgevallen

'In mijn werk moet ik veel schakelen, omdat ik met nogal uiteenlopende mensen te maken krijg. Het niveau van een gesprek stem ik af op dat van de cliënt. Dat schakelen is heel leuk. Ik heb met kwetsbare mensen te maken. Soms komen ze hier bozig of zelfs agressief binnen. Vaak is dat een uiting van onzekerheid en ik heb geleerd hoe ik erop moet anticiperen. Voor noodgevallen zit er een knop onder mijn bureau, dan komt de beveiliging. Ik vind het vooral lastig als cliënten claimgedrag vertonen. Dat zie je met name bij mensen die zeggen veel klachten en beperkingen te hebben die niet zijn vastgesteld door een diagnose en die heel moeilijk te activeren zijn. Ik moet op objectieve gronden beoordelen of zo iemand kan werken en niet op persoonlijk niveau. Voor de cliënt is dat moeilijk omdat die zich onbegrepen voelt. Het is fijn als ik mensen wél op weg kan helpen of ze een luisterend oor kan bieden.'

Efficiënter

'Het UWV heeft een achterstand in het beoordelen van mensen. Daardoor lukt het niet altijd iedereen zo snel te helpen als ik zou willen. Er is bij het UWV veel ruimte om je naast de opleiding te ontwikkelen. Zo doe ik momenteel een Lean Six Sigma black belt-opleiding. Daardoor kan ik meedenken over hoe processtappen efficiënter kunnen, zodat cliënten sneller worden geholpen. De achterstanden zijn niet goed voor de cliënt. Hoewel het sommigen goed uitkomt dat ze niet beoordeeld worden, willen veel anderen gewoon hulp en zekerheid. En die wil ik snel kunnen helpen.'

Simone Paauw

Linda Battes (34) is aios verzekerings-
geneeskunde bij uitkeringsinstantie UWV
in Breda en rondt haar opleiding af in
augustus 2019.

‘Verzekeringsarts zijn is lastiger dan ik dacht’